

Zenaida Balduski.

Boltov

Zenaida Balduski, era una pianista ^{russa} ~~polo-~~
~~nesa~~ germana política de Max!! El seu pare
no era gens atractiu, però hi havia quellon en ella
~~absent~~ ^{de dot} i misterios que us ~~se~~ ~~feix~~ desvetllava
l'interès. Els ^{seus} detalls més notables d'aquesta per-
sone, eren la cabellera i el nas. ~~El~~ Els cabells
abundosos semblaven una gran trola d'or
velliscant tot hora indomables. El pentinat
de Zenaida resultava inharmonia degut al ~~ex-~~
~~de~~ cabellera. La tanyera, pesant, voluminosa, li re-
lliscava de la nuca al clatell, amarant ~~el~~ ^{li les seves} ~~el~~ ~~el~~
a una anyunier constant. No li emmarcava ni
vegis Les Paulovich, més ni Gliaur.
afavoria el nostre ans be

2, li llebava encis i l'envellia. El nas era llarg i prim,
amb la punta inclinada vers els llavis, ~~com~~ amb una
expressió ^{hipócrita} ~~avara~~ in teressada, que contrastava fortament
amb la candidesa dels ulls d'un blau clar i
transparent. La boca, de forma auster i poc
inclinada al somriure, ^{guardava celosament} ~~possedia un~~ ^{un} ~~heret~~ ^{heret};
~~celosament~~ ~~els~~ dents blanques, xi ben arregla-
nades.

En general Tenaida, apareixia ^{la nostra} ~~aut~~ ^{ocietat} ~~del~~ ^{del}
com un ésser insignificant. Però, el ~~secretari~~ ^{secretari} dels
seus ulls transparents de tant en tant semblava
que anés a lliurar-se. Hom esperava descobrir
un ^{gran} ~~fortament~~, un ^{torment} ~~amor~~, un sacrifici; alguna
cosa alta, noble i vibrant digna d'aquell

3. esguard blorós. Però aquests moments eren breus,
 i el nas, aquell ^{disfrancís} apèndix que representava les
 baixes passions, avorseguia petuda preponde-
 rancia. Semblava responsable de tot el que fos
 mesquí, dubtós, mentider. Si ella ensopegava totant
 i oïeu un acord per altre, en girar l'esguard d'esbent
 interrogador vers la pianista, no veïeu sinó el nas
 inclinat sobre les teclades ^{de} piano, amb una expressió
 baròbra, i indiferent. Si discutim sobre moral, és que
 plavia força a la ^{russa} pelonesa, jo em sorprenia sempre en oir
 la seva dolça veu afirmar que no creia en la essència
 material de l'ètica. Segons ella l'única cosa que de-
 turava l'home a les mateixes portes del crim, i del
 robatori, no era res més que la por del gendarmen.
 - Soprimiu la policia: els jutges i veureu l'ètica.

A on va a parar. Hom veuie es fills menjant-se el
petze dels pares i viceversa. No hi havia ~~ni~~ adurador,
religió ni moral. ^{ni a beauster} ^(abundància)
Ni es ulls, ^{ni a beauster} ^(abundància) ni l'abundància cabellera,
^{de reflex d'aurats} ^{no podien esser responsables} ^{(d'aquelles pedes ofi maeia,}
^{no podien esser inelents responsables)}
~~solament el nos sol,~~ ~~abundància~~

Solament el nos punxegut inclinat sobre es
llavis semblan dir-ne d'aquest escepticisme.

Fins quan hevi de te (que es cas d'ella, en sentit en los
de mig litre) o el vi calent que el canovar dexau ^{rajar} ~~ajar~~
amb abundància, ~~hom no hausing~~ ^{mai} els seus ulls blancs
no deixaven aquella expressió innocent, ni le seu
boca apareixia neup austera, era el nos que
s'inclinava ansios i sensual damunt del perfum
li'quia, amb les narries dilatades i palpitants.

5) manieses classis fins en parlar... Alegre a tot això,
Una ~~la~~ ~~ausència~~ ~~total~~ de gust ~~per~~ ~~dominane~~ ~~presencia~~ ~~les~~ ~~toilettes~~ ~~de~~
la pianista. A ~~ella~~ ~~sí~~ ~~que~~ podria aplicar-se-li
aquello ^{vulgar} frase ^{sembla} bestida pels seus enemics. ~~Podria notor-se~~
~~una~~ ~~barba~~ ~~de~~ preolupacio constant ~~de~~ ~~renacida~~ ~~era~~ ~~decidida~~ ~~separar-se~~ ~~el~~ ~~al~~ ~~cobria~~ ~~se~~
cos, de la manera més conceyda. Que la moda
fo de faldilla ^{curta} ^{amb} ^{amb} ^{amb} ^{amb} d'escollotera fonda
o sense ~~lencaida~~ ^{ella} ^{quia} ~~per~~ ~~ella~~ ~~faldilla~~ fins als
peus i blusa fins a la barba, amb manegues
arran de canell (?) Pensa que a. troques gosat
separar-se la cara i les mans fante'ho
haurie fet, no usava nequei elotge de cap
mena pero ^{una copa espessa} als pols ~~d'arrac~~ d'un blanc
~~de~~ ~~clom~~ ~~esclatant~~, li cobria tot hora la fac. ~~coll~~ ~~espi~~.

6/ i unes grunes celles pintades, substituïen les
veritables, que Lencaida es'efectua ^{es depilava} | euroament

No duia, eslar, ni arrac de ni anells, ni
collarets, ni polseres, ni fermalls, pero si una
estraanya mesalla que no representava cap
sant i ^{a la} (que el pianista atribuïa un poder
extraordinari;

Els dies que l'execució d'una peça, e. sor-
tia malament o que les discussions, entre
gleus" i ^{ella}, menassaven l'equilibre ^{social} (del
nosrre ^{quart} quart, Lencaida solia sospirar. Ho
podia passar i entre el murmur dels seus
clavis. ~~John~~ podia copsar un:

Clavis: És clar he oblidat la meua mascota.
Vegi's des Pauvre me i' Xidre

7, Altres cops, en front d'identics mollesis, la polon-
esa ^{deixava entre dents;} ~~deixava entre dents~~ « No es estrany ^{avui} notable, mehe
posat protu la blesa graza ».

En societat
Jenaida parlava ~~popuissim~~ ^{Probablement, cap} de la colla que acudió ~~no~~ ^{no li placia} sovint al seu piset per ~~veure~~.
~~obrir el cor~~ ~~mal~~ ~~unes~~ ~~vegades~~ ~~amb~~ ~~misgüria~~ ~~de~~ ~~no~~ ~~veient~~, enrajat o ~~ballar~~ ^{o ballar} música o ballar. ~~no~~ ^{no sabia}
~~parlar~~ ~~saber~~ ~~com~~ ~~convers~~ ~~amb~~ ~~ella~~ ~~se~~ ~~l'~~ ~~escapau~~
~~ni~~ ~~del~~ ~~capacitat~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~que~~ ~~parlava~~ ~~en~~ ~~el~~ ~~que~~
~~sentia~~ ~~intim~~ ~~de~~ ~~tant~~ ~~en~~ ~~tant~~ ~~per~~ ~~deixava~~ ~~una~~

alguna frase que us ~~feia~~ ^{deixava entreveure} claros
d'intelligencia, ^{un} esperit de elite; de domini, i
Jenaida ~~família~~ ^{malizos de famílies} en ~~quest~~ ^{el} ~~tema~~, o ~~joies~~
~~manis~~ ~~misteris~~, bo i ~~mostrant~~ ~~un~~ ~~que~~

^{no} ~~no~~ ~~hauria~~ ~~estat~~ ~~un~~ ~~sols~~ ~~que~~ ~~al~~ ~~becir~~ ~~a~~
~~le~~ ~~frivola~~ ~~un~~ ~~esperit~~ ~~vulgar~~.

~~Saríem~~ ~~que~~ ~~Jenaida~~ ~~havia~~ ~~estat~~ ~~com~~ ~~en~~

8, Cap de nosaltres no ignorava, les anècdotes ^{sortint} ^{destacades} ones mes
de la seva vida. Sabíem que era filla d'un venerable joque
que presidia les reunions familiars amb una barba me-
ravellosament llarga i blanca. Aquest vell home no co-
nèixia cap llengua de les que nosaltres parlàvem i en-
mirava amb un esguard gris, ^{absent} ^{reservat}.
També coneixíem ^{el curt} el diàleg que menà ^{Glia} (Lenai-
da i ~~Glia~~ al matrimoni. Ella contava sovint, com
en esletar la revolució rusa i adonar-se que no sa-
lavenent la seva situació sinó la de tots els seus companys
se'n anava ^{en orris} ~~de l'abat~~ es sentí desesperada. S'horrorit-
zà pensant, que les soles hores d'infirmitat i compan-
yoria anaven a fondre's. ~~Solava~~ Tots s'excom-
parien pel món fugint dels ^{perills} ^(riso) i deu caps i
mai mes ^{no} tornarien a veure's. Fou allò que, després

10 amb el to més ^{astuciat} ~~caut~~ de ven. - fugiu! nosaltres

no donem ^{bet-lizgrancie} ~~importància~~ a aquest sentiment, És l'insticte
que ^{compte} importa. veuen ~~maxia~~, ella be es solter. Doncs

tanpoc no s'ha onseuor at. És ull clar de ^{la} ~~missa~~
^{es un altre un, rezon ves. Se. ke. que s'observa d'una manera oportuna}
^{complet. deshors.} ~~polonesa~~ ^{talment com i una flama}
s'obrandes ^{se, donera} ~~diu un nou~~ en ~~el color~~

s'obrandes (d'aquella dormida Transparencia. Un mig
dormir ^{mira} acompanyant le clar de ~~el~~ ^{mira} ~~el~~ ^{el}
ocli del ~~pod~~ parlar. En aquests moments n'hi

no ^{es recordava} ~~potia~~ pensar en el nos ~~hipòsita~~ i interessat de
Tenaida, ~~per~~ que el ~~pacafavor~~ ^{de} ~~dar~~ ^{apendis} havia

desaparegut ^{als nostres ulls} ~~delretament~~ ^{per} ~~el~~ ^{dramatic} ~~nos~~ ~~all~~ ~~del~~ ~~del~~

^{(de la vida} episodi ^{conegut}) de la nostre ~~alg~~ ~~pauc~~ ~~te~~, son
la seva ~~ad~~ ~~isse~~ a mans del comissari del

11/1 prole. Teneida ens conta - sempre amb la veu
ben baixa i discreta, - que havia estat ~~el~~ punt d'
ésser ofusellada, ho deia suavement, com aquell
qui explica que ha estat a un tres ^{de fletre e tres se} (d'esgumear-se
e, escapi la roba i somrient, amb el vellut lluc i dels ocells
somriures. Y malgrat que ten parlar sovint, ^{però} no arriba mai
a una explicació clara i a tassa (d'aquella dramàtica situació)
Malgrat la curiositat de la colla i de la confiança
que regnava entre nosaltres, ningú no aconseguí
de Teneida de conèixer el «perquè» el «com» ni d'«perquè»
ni de ~~la sentència~~ ^{ni d'impressionament ni de la sentència. Ella no}
parlava mai d'aquest fet ^{arribant hores d'initas dramàtiques} ~~en classos de~~
~~comparacions dramàtiques, sinjistes, fetelles,~~
ans bé s'hi referia a propòsit de molèsties
de privacions, de brutícia.

12/ Per exemple: Estaven bevent el te' alegrament, al
volt de la modesta taula gran del menjador,
coberta d'una vulgar tela. I lita suplica

« un xic més de sucre Zenaïdeta . . . » ella s'ambledon
amb el dit un gest de cess el llacrimar morit. Li repr.
con somrient, mentre augmentava el tros de dolç,
« Juan jo estau - le presó de Moscu ~~comentant~~
tant, m'haguessin dat la quarta part l'argent
sucre . . . »

Li Maxim es cercixau de la peua zea
m'havi- a la fabrica de ^{Cointrin} ~~Juan~~, ella sus-
pirau amb el seu deu solitari « No deuen ésser
tants coeu les que hi haun - le presó de Moscu »

~~Algu' parla en dia d'auguri id'inter-~~
~~ten, ella comenta suauement així: " Deu semblar-se~~

13/ a la sensació dels condemnats a mort, que malgrat això
tenen gana. Soben que d'un moment a l'altre les vindran a
curar, per a curar-los de l'hoec del qual no es torna. Cada dia ve
cim entrar aquells horribles carcereles i dir: Dmitri Dalokoff o Sofia
Alexandrona Roskouk;" i els drets aixelav-se sense color, plena
una mirada desesperada vers nosaltres i sortir amb una veu
infinita com si aquella horrible pressió fos un cel. Be i malgrat això
tenim gana, una gana absurda i tormentadora que fa al ser ca
mí a esgueres delectable ^{per} a la mort, tothora esperem ^{l'escarrella} l'italia
amb una barreja de daler i terror. Tot son ^{llamigats} ~~mirats~~ a la porta i
en veure el famy que xeruca i el forcellat que cone, el cor us fa uns bot
de n'grir. ; Son les sores o els butxins que arriben? En la vida o la mort,
Ja veuen l'home amb el perol fumejant, les despiques us
venen de ulls, un despiant prohibent vers Deu us curar...
ni Maxim ni Elia no somrien quan Zencide parlava així;
Ella, sempre serena, incongruèntment calma en veure aquells
horors, mirava somrient ~~vers~~ al llunyet i al marit amb una
gran tendresa. El seu esguard semblava dir: Pobrets! Com
sopriren per la vostra Zencide"

Tots estaven esgarriats pensant,

14 que aquella criatura elligmàtica e la qual no sabem
d'estimar, havi-panet nos tan horrible. El vell
pope, en veure tot el nostre amaran-se de gra-
vetat, bellegan de ulls, confesats; or, en, sense
certa inquietud. Ell no havi ^{caprat} ~~collegat~~ ^{mi} ~~seu mal~~
d'aquell inert: pintoresc franc: le e. sen
fille. Teneida ~~conyuecien~~ ^{les} e. dei- ^{unes} ~~per~~ ^{parau}
en rus, ^{amb una part de la obra escripta sobre es tues} ~~Leveur~~ el vell braci de la el cap so-
berunement. "Ah! es tracte del. Sen com deuen" quin
moment me pren," semblen ^{que dies} ~~dit~~, 1 per roman-
sen sen' com la sen fille. Així ^{de miques} ~~pres~~ ^{en miques}
ens anarem essentant ~~de la qual~~ ^{drama} ~~trouba~~
~~de la vida de la piavista~~. Anqui ~~de nosaltres~~ no
ignorerem ja que Teneida havi- viscut l'acomp' u' de
dels comitaments a mort. Simpre per pensarem en ella

✓ no podien creure que imaginari. no- le entre pilots
 de desgraciats, en la llabreguera d'un robaran;
 humit, passant gaire i auzum, unysat per les
 xurges i els polls, ~~Enlla en haviu tant d'actes~~
~~compendre com meçien la sope~~ Peri la destitucio
 i la fugida no romanent degnu a la forçee.
 Solament un diegar ^{després d'haver vent a colat} (Lencaida no venton se
 no solament d'haver passat la frontera d'una
 serie d'haver - se'n endut d'nes, gran acceptat
 entre el certis i el lleu d'un uivall..

La mar es eberereu meridional,

~~Sei molt franc - Lencaida~~ ^{Sei: d'ir sens que}
~~no podien creure que imaginari. no- le entre pilots~~ ^{per un compendre la relacio que desina les sues poblejos amb el mar}
~~de desgraciats, en la llabreguera d'un robaran;~~ ^{per un es aut d'uns de veus - i per - partit}
~~humit, passant gaire i auzum, unysat per les~~ ^{ella no se haviu de es libeant ni d'andolere.}
~~xurges i els polls, Enlla en haviu tant d'actes~~ ^{ella pers}
~~compendre com meçien la sope~~

10 / Aquells ^{de més} alexis ~~uena~~, ex pontallia, i benedicta
~~anests~~
i natural, omplia d'admiració els ^{seus} cels apagats
de Tenai la polonesa. S'estranyava, com s'es-
tranyaven tots els de la colla - rusos, suecs,
polonesos i danesos - que la meua joiosa bell
vèrbola o vellejada no fos filla ^{ni del mar ni del} ~~d'una influència~~
~~ni del mar~~ exterior - com era d'ells,
(sens del meu propi temperament
exclusivament meu).

Les nostres reunions dels diuenys, a casa
de Tenai de començaven per un ensopi-
ment, profund, La ~~polonesa~~ ^{Russa} feien el
~~no pas ocupant a part de vivint gran~~
piano (i els altres fins a veure i escoltar en
sota la influència de la música,
Cada un vivia interiorment, evocant, recor-

17 cançons i evolucions. En clirarem al nou voluntarisme
 irreal que dels somnis. Alguns però, ~~de Magalona~~ ^{dur algun} ~~trèmit.~~
 badals, tapant-se la boca ^{en fer un borboll} mostrant un interès massa viu
 pels les mans de les ~~oïes~~ ^{oïes}! dits de les excolectants, o
 per les solfes. L'únic que no dissimulava era Llió Paulovici!
 Quan la pressió li plai ^{amb} sorreia ~~bealtitud~~ ^{amb} oceller
 es ulls, reidien la testa a la paret, i així que el que ho
 con Deonides i Teiana deixen de veure-les, badalen
 desesperadament i sospiraven de la manera ~~seca~~ ^{seca} feixu

80 - Quan sonar de donar acord, Teanida girava el cap, sempre ^{tant} fixa
 per culpa ^{tot} de la ^{pesant} immensa tamera, i sorreia ^{el·lencament} ~~afegada~~ ^{els ulls}
 de la pianista deien: "és plau? he fet tot el que he pogut," però el nos tenia
 aquella expressió irònica, audaç i semblava demuntar la ~~el·lencament~~
 fe de la nuista "no hi entenen res" i hi manava inclinat sobre els claus.
 ningú no era capaç d'expressar amb paraules les emocions ~~seca~~ ^{seca} de
 a la música, ni tampoc ^{per} ^{un} comentari ^{escollit}, a l'autor de la pressió
 a la ^{o a la} ~~el·lencament~~ ^{o clàssica} que romàntica o clàssica.

- Felicitats! - deia la neu xirrejant d'un brau de porratge.
 Seguint - mormurava la nauirum ven de c'actui nos - Hejuna que amb prou
 segun di' amb la seva presència.
 - Tota el presuntiu en fa de Chopin - irrimen Teia desitjant fer clari la
 muller, ~~per el nos de donada~~
 - No tendida, no toquen re mes, ~~ell~~ ^{ell} ^{no} ^{beure} ^{per} ^{santa} ^{tristesa},
 Patridis!

18/ Era la veu de contrabaix de Lles Paulovich.
~~Tots~~ ^{els altres} ~~la~~ ^{reien} aquesta farsa, agraïts en el fons
que el qui fossa ahí allò que tots pensaven. Fins ja
que no participava ni poc ni molt d'aquesta
sensació, ^{havia} ~~comprès~~ ^{que} després dels primers
vasos de vi ^{o de vodka} ~~calent~~, ~~tots~~ ^{ells} trobaven la
música més bella, les dolces cues espum-
nides, les cigarretes ~~menys~~ ^o perfumades
i la conversa més fàcil.

Sovint i abans ^{de} que es beués el
primer vas, ja m'encarregava d'elevar
la reunió. El pianista executava una

19 / d'auçz espauwen de p'cedon d'Albén; -
ji le m' d'eynetan p'lost'caement, altre
voltes m'acoutentan d'imitar le crulem
espauwen de ^{este cauent,} ~~munt d'ell~~; aue le
mans als ^{ale enton} molus, uene fler ar f'line
& (l'orelle i el sagri) de le taue
a guisa de ^{molem} ~~m'arbor~~ de m'arbor ji
evoluc'onen v' fent ^{onar els braços i d'elucant le} ~~m'arbor~~ -
enture.
~~Yols espauwen~~, cautant ~~el~~ Reciclat
le violeta o el d'Albén ^{lipman} ~~Karman~~!

20 Les invitats es morien de riure. Al merit de Lena:
de, ~~un~~ ~~gr~~ majestat, ben plantat, bell home i
sensual, se li miraven amb els, e. cluca
com fies follets, mostrant les bells decets entre
llavis carnosos i deie deue embressant.

- Bon! bon! mor, mor! -] Fuis ^{l'epayat Max} el ~~poller~~ ~~Max~~ ^{Max}

es dignau romanic; la nen ostentor - la
Lili Paulonca ovidava "Colessal" "bertiginis"
Ha ~~haha~~ ~~ha~~ silencia burguesat s'ha de ~~ben~~
facer ~~de~~ ~~es~~ ~~bona~~ ~~velle~~ ~~ver~~ ~~ce~~; i agafant
~~respedien~~
Silencia le cuen ~~cu~~, no hi posen
un ~~de~~ ~~respedien~~; aduivator.

Res: Lili Paulonca Max i Lili

24 Les belles, certes, certes de tres, no són unes
que els altres, admetent i gaudien de la
alegria platina. Heu en solis abraça des-
prés d'un d'aquest «Belicarios» «Alipriano»
que la curiosa fins la llàgrima. Tenia de-
-con. Maxima, contenten de celivar. en una
an d'aquells ^{insignificants però} ~~sonorics~~. (El seu
nos, ^{lluis ajust, instil} ~~mes ajust~~) ~~que mai~~ semblava un
nifillegent men.
& molt he «molt be» «no em sabri pas gran
que cont. messis.

Però al tercer o quart ros de vi o de botka,
la meua exuberancia platina ja no interessa
a miya,

22
S'era fos la nevolositat russa, el domini germànic, e'
hipocrisia austèritat calvinista. Tots dansaven, xerraven;
reien apassionadament a excepció de Maxim, el qual, res
del món podria lliurar de la ^{seu col·lecció de} (eterne i etern) terrosa
melancolia. Tena de tant poc participava de l'eternament
general, romanent impassible amb el nos vidit
nat sobre el ric calent o el fletat. En la seu fas de pietat
es dibuixava un lleu somriure; les dues punzellades de les
celles formaven dos arcs fins, i ^{i internogètics,} regulars. Tolon un l'ensoble
dall darrera ball, perquè el demés es esbargissim. Els
seus ulls clars i transparents deixaven les solfes vivint;
es giraven vers els convidats balladors. En europeyar amb
glia, que després del terar bon de vi es posava invariablement
a flotar alant de la viduista, s'hi detestaven entenedits
: anaven seguint la perolla amb una serenitat perfecta.
La minuscule Gleaua no resistia amb massa ellimant
22 ⁺ i setse conquistador del bell ~~vis~~. Glia era d'una bellesa

23, masele de la ma gerillora, car se cortet de la perfeccio pto ca
p~~havia~~ un g~~lora~~ i una simpatic i apreciador. ^{Cal dir que en la p~~havia~~ era} Piques orna
romanicu indiferent en front del bell i tendre Geia. L~~luc~~
uns ~~tots blaus~~ ^{ulls blaus} i ~~la mirada des que~~ ^{la mirada des que} era tot home de p~~havia~~ i amoricador.
~~se~~ bullant i rialler, un somriure jove i
se i que mostrau ca perfeccio de les dents i la clare
gracion des clavis recuntes, ~~La mirada de Ge-~~
era tot ho bellat, id~~lora~~ i amoricador. ^{El seu cabell}
era tant rossi, i el front ~~era~~ seri i les espalds ~~era~~
amplis i el pit ~~era~~ l~~luc~~, ^{completame la rei}
mescla bellesa. Cap ~~don~~ ^{noie} de la que bequesent avien las
reunions des Protor ~~es~~ podien estar de pensar un~~ta~~
« Mele agunyat home per Tenaide » i en veure l'e
fluit i joi amb Geiana ten desca adament, emojou
un poc le petit i d~~luc~~ i conevien en veure
enlar ~~un fugissat~~ i ~~tan~~ desij de descau l'ortgerada p~~havia~~ de Hau.
~~regit~~ ~~Pla Pauloni~~ ~~Moxin~~ : ~~Geian~~

24 Alta sansa es li font viuclament
l'alt. cota un bigi, se li excursion les gales, quan
ell ros, tot volent, l'ajufen per le entier ans
les dues mans gracieltes
li feia donar tres o quatre vegades com si fos un
belleina
vis, ella li deuenegen el peuy sobre l'es-
quena cridaent « Prou! prou! » A leshores
Leu de gracia es (ells) apegats vers el sol
jada parella i sonrien beatificament,
no veia
hi un pel de gelosia, en la seu de pietat.
els el nas s'inclinava (mes sobre el teulat (ironic) complis), misteriosa-
ment comprensiu,

Per en les bells hores de primaver la
els roman no romanic mai a cosa, Aquells l'estiu
l'quests reunio

26/ la cintura i ^{m'axelou} em ~~braç del cor~~, amb una facilitat i lleteresa
tan grans, que jo em trobava a terra sense saber com hi
era arribada. ~~La seva força de jocant.~~

El Proter m'hi estava sempre a l'espera. Encara
famen un te amb poca confitura mercurial i un manteg,
i em lliuraven tots tres al seu calis que gastaven i sense
falses ^{distinquecions} esper. Tots els dies s'occyen de mi amb una
jolanteria ^{casí} ~~pot~~ fisanca de plura i admiració, que no
devetlla mai la feloni de la seva cuell. Ell no obli-
den a Zenaida però tot el seu interé era per mi;
semblen que els ~~de~~, es ~~de~~ m'hi non, fossi on
compromy del mateix sexe, mentre que en la
atenció de Eli per mi s'hi llegia l'interé
de l'home vers la don, y el dels blancs, i transparent
de la ^{mianista} ~~don~~ es fican en un amonell,
amb una complacencia igual, d'alguns i tendre. Y
sempre ~~prof.~~ tan els moments ^{que} Eli s'absenten pe a

24 sebar. me de ser merit. " Que ho disse que ho vivat
admirat i honorat per un public intel·lectual i ara la se
vide a tan modesta. " 2- ^{e' hoqumis} el sentit ~~trasi~~ poter que presentat
la se tesi a la Universitat de Petrograd * per a no dir
nos que vulgarietat ja se oblidar la visio d' un
passat que no pot refer. se), " Que. En veur'e tan
alegre i confortat amb la se modesta situacio present
from oblide els seus coneixements científics. . . . Ja
jubre Maxe . . . era un estudiant que prometia fer-se
le! . . .

Zeneide se confessa. me ^{en una d'agents} ~~en una d'agents~~. Di
olacion. que la preta cues foute de la se veu - certa -
ment havi oblidat la seu sentenci de cert - hem
plan nos i' probos, e l'estranger, que se
canjar se de carbó al moll pre a jugar
mensur.

29, La ~~non~~ violonisti non, ^{au} dirigii de concert, En
seu din juri, delect, spiritual i barlet. Mai
Teneide ^{poze estet} ~~poze estet~~ cau ho foa aldoos. Penie
ere una d'ayuelle crature ~~soluțion~~ ^{cu no person} ~~soluțion~~ ^{soluțion}
nant ni le letzi ni el mal gust. Le nos de le
messe, i els obilacment de le reu eue de beam
constant de les vionis nos fire. per-Teneide
no sembla pas adner. seu i respou. l'edra-
ment au de seu noniue ~~cau~~ i ed se
neris ~~blau~~ transparent i clar, meutu es
seu leis homojie de o tu parole
en unel franci. Penie no perdoua famp
e Teneide expeu terrible des caueix au
de le llezge del pais. 49. Le gras de
du auu que i e le suion ~~de~~ romanes

30 / i no sap ni deu mots de frances-correcte.
Quan Pençé s'adonà de que les seues crues
ovins no feien Leneide, hi començà a parlar
mes clar.

- Pel prestigi de la nostra empresa haurien
de sortir un xic millor.

Le van esquerdar cap d'obacament Pençé i
s'escorren d'espalles,

- Com?

- Miren deici - l'altre mostrant un altre, i a
gloriar i e mi - guelpeu de les tres fo-sses,
cada un din del seu tipus. Leneide reprenen
un per un les siluetes joia i preciosa que la
volaven, somrien;

- Feu molt joij! - ~~deu joij~~

- Feu-me tanbeí - ordena l'altre amb els ulls ^{Paris,} de galles
comandant

- 31) Tenende nege eent el cesp.
- Sou jois . . . . sen baerjen . . . .
- y vo que no sen pie heerde?
Tenende pu en fort de deute.
- Tenin een cabellen replaudent er den Glan.
- Posse in aues deute blespe. . . . ! - very Mr.
- Os voutre ells son baer. . . . ! - moisi le plus
vixit.
- No son ni coix e en j'esperent ! - Sen Reuee
- Os heuer de deix e transforme. - De c'espice d'Glan
- Com ? . . . .
Vener. , wener e dominen Reuee', des hein de
teller et cabells . . .
- Oh . . . . putis e en yeun honortze.
- Ant ayeat fannan no teren een. nisen a mi
de jois.

Entauen les quatre en front del mirall i la discussió estètica, continua sense que cap de nosaltres es dirigeix directament a les companyes sinó a les mirades reflectides en l'innocent espill. Tenim veu i veu, tota de veure la nostra pròpia persona i a part Teresa que visiblement no s'apressa, aquest detall contribueix poderosament a l'efecte; l'animació de la conversa.

Renée i Gléane no sapigueren que reposaven en front del meu cap. "L. certament no era però el cabell ^{clar} tot el que ^{perjudicava} ~~colorejava~~ la estètica en... el mal gust de Teresa, la seva desgraciosa tarrana, el seu set arborat i fixat.

- Canviem - no el pentinat - segeni Gléane.
- Sexen - no ajauvor.
- Proben algun cuir?
- Ho permueben?

34 J'aurais le certien de que no deu beer in es
cuen a dii ougerement, per se joi een d'interia
aun a les altes. Tena de escant; v'is blenent
a contre cor, a dexar-se lafer es colles.

Ne voir un moment de trianf, ceon de
ruis d'or se li exacepi per les espelles.

Peuée: Jeanne feli xirelet d'adree ra-
cis'

- Quein colles! Le ritignifient Tenaio
desapareixie nota le deu redon: d'adree
mi havi tant de colles, ^{leur} ^{capacitat} ^{de} ^{gustar} ^{la} ^{cosa}.

La gente eran tant ex laordi novies que cap
de nosaltres no gosava talar. No venien per on
començar

Involuntariament jo vaig pensar en Glia,
fou una evencis' picardie jaqui de seu jove.

35 cervell femení; Es veu de Lenayrista estobant
amb es meus. Semblan haver entendut el meu
pensament. Jo vaig dir-li.

- Amb una cabellera així: n'hi ha per aconseguir
un home.

Ella s'arronja d'espalles, com si con-
preu un home fos propi d'esperits inferiors.

Benet havia entès el peratge fosc d'insistent
un persistent mes harmonia. Partí al capell pel
mig, ~~insistent el meu persistent~~, i allò per un costat
i jo per l'altre li ^{anaven} ~~trenant~~ difícilment.

La boca per clausura i penora. El resultat negatiu,
Lenaida no queda mes aforada. Benet declara
de tots passats
que s'havia de fallar als cabells ~~per~~ per la
boca cabellera ^{suena} ~~per~~ i abans no es pot. Doncs

Elle ^m tenia molt poca cabell i ~~de deu anys tenia el~~
~~de les pòmols,~~ d'un to vermellós, Però la seu com fin
i expressiu i la seu gràcia refinat, i aquesta orillan
dhis el mirall amb una seguretat tant bona que
fals. alhora es sentien feixagues i pageses.
Heana s'arborifau el cabell i declarau que Pèrre
era la dona més esquivada i elegant que ella
hegues frequentat, Pèrre veia joia. Yo critica
~~tot~~ bo i posantant, la coquetria gloriuosa, i rei
amb fit i'ellet de la seua joventut trianfant
La joia Tenaida noua anni creueng, i autu
nosaltes. sense que elligi so'u adonis, ella
havia refet el seu pentiell, La saueua
enorme i feixuga tornau a tornar a i come
sobu el clatell i la seu com empalsada de

37 blanc com la d' un pierrot semi aquella indefinible
expressió vage: fluyans.

~~Però~~ Cal al menys que es poseu roig a les soltes;
al llavis - dique' Beccie. Perí ella ^{la volentia directa} ~~no~~ ^{estava}
desposada a deixar ni el seu caprici ni la seua capseta
a la p'acista.

Gliana apre' els seus magnífics
Beccie outora' el pas de la seua b' donant-
li consells ^{artístics} per l'edificador.

Totes declararen que era hi seus gors.
No n'estavenem saire convençuts. Nosaltres,
avonem amb vestits clars, preferentment
de llana blanca o de tricot, amb flors o
jaquets verd, groc, blau o verduell,

38/ Ella lleuix vestits tanets fins al coll mans; o crin,
sense esolladura, llarg fins als peus, i sense
si creangollet de gironeria: tota blanca o corbata,
bufanda o colls pliyats, que li semblava ella
que dissimulara el seu bust sense sexe.

Malgrat es nostre consells i ^{malgrat} aquella sessió
memorable en el qual Beccó tractà sense
Espit de pentinar ~~la~~, d'ajudar-li la cabellera,
L'enai de seye', amb el seu rostre de pierrat sempre
de ~~blanc~~ enforirat de blanc, i el seu pierrat
famen de javiell. Nosaltres es li enfadava
a estones. Trolouren que feia pege entre
les robes encaries i es caps pentits de la resta del quartet.

3^a Heana desenterra algunas frases del seu llenguatge
ordinari; que l'heuy de Haus ambreu i de
Marilleu neurasténia havi observat sei temps
quan veia Lenaida tan blanca nota la
llums del sol' li criden « vous ressemblez a
un macabe' » o « fui ou non allez vous
vous foule de rouse »? Preuenç reuon a la
petit violonist, pel seu mal parlar, jo hi veic
amb molt de gust. Seure posar un d'acort,
quan es tracten de la poli don artificial
de la ruse, ~~perfectem~~ ^{emprouem} sempre ~~est~~
mots gruixuts. Encun ve estaven rollats
de uulers de persones elegants, 280 pgs, Distingida
i orior, nosaltres nostre no frequentemem ^{simplic}

40 / aqueste volitad en un llogar. Menjarem - en petit menjon supressau; les quatre sales. Remués i - Glan d'ysoreu en cocellu. Tenaida i jo una altra. Ells e un zepoc ^{de ci'Hotel} per ~~nosaltres~~ ^{nosaltres} en un petit calet ~~però molt~~ ^{però} ~~separats,~~ ^{isolat anexe, isolat,}

Alli vaig descobrir que Tenaida, cuervot iua a ple estiu, dormia amb mi. Esclar que no feia calor, el llit des Alps i e me de 1000 centes d'altitud gubirol i ayt secceci encleis i nits ben fresquets, però e ^a ~~una~~ ^{una} ~~don~~ ^{don} ~~jo~~ ^{jo} i saen no e. Caler en seuenel ^{precacacac} ~~en~~ ^{de} ~~aguent~~ ^{man.}

La finestra de la curta cambra ^{en baix i sobre} ~~donc e.~~

Un carenet. ^{de} Tenaida cyrot i' aqueste avinentan per a imposar - nos la finestra ~~teueca~~. Aquells on curesse que nosem vicer en

AR / ^{forçose intimitat, refredaren per la vostra relació en aquesta sola}
Reuée acobí per ^{dirigit} ~~no poder~~ ^{la paraula sola} ~~el~~
ment suau no en podí mesclar ni.
press. Gleane, ~~els~~, ~~simple~~, cordial, s'esti-
meu mes parlar clar. Tenais ^{semblava que} ~~no comprenia~~
no comprení que Gleane era la millor de
nosaltres i la més sincerament amiga seu.
La reser de Reuée i la crenç prudent
plorica o semblava plaurer a la
reusa que la sinceritat arrojada de
Gleane.

Poc a poc però havien conseguit
que Tenais es comprés ^{comprimint} ~~una~~ ^{capítol de 207}
i un llepiç.

Moltes nits de hater - no el sol
nem el concert del vent, la rum amb tan sense el

~~Il y a~~ ~~une~~ ~~intimité~~ ~~et~~ ~~reflexion~~ ~~parce~~ ~~que~~ ~~vous~~
• ~~relations~~ ~~accusées~~, ~~deux~~
notre mal mequillet; en dire avec un
bien: ~~très~~ ~~bonne~~ ~~ère~~.

« Me voilà je me suis pointu de rouge aux lèvres »
à force de sentir: Jean dit « Toulez vous en
voilà donc! » Leneida cria seolt corsete
i molt cygnon + cygnat verb: i l'empou
sempre que s'tracton de cygnillet
q nosaltres en fein faente grain.
sentir aquella poli: vincton dir aux
de ces roles de les autorisation, ayecece
verl cygnat i expressai, que me: vorece